

25 lat Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej

Rocznice mają ważne znaczenie w kształtowaniu naszej świadomości i edukacji historycznej. Powołają przypomnieć fakty, zdarzenia i okoliczności, które odegrały ważną i szczególną rolę w historii, a w naszym przypadku także tej związanej z powstaniem samorządu zawodowego lekarzy weterynarii.

Przed dwudziestu pięciu laty na mocy ustawy z 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, powołano do życia Małopolską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną z siedzibą w Tarnowie, która wówczas obejmowała swoim działaniem obszar województw: krakowskiego, tarnowskiego, nowosądeckiego, rzeszowskiego i krośnieńskiego. Była jedną z największych izb lekarsko-weterynaryjnych, należała do niej ponad 1000 lekarzy weterynarii. Po nowym podziale administracyjnym kraju, jaki miał miejsce w 1999 r., w celu przypisania obszaru działania okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych nowo powstałym województwom z dotychczas działającej Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wydzielono Izbę Podkarpacką.

Obecnie obszar działania Izby Małopolskiej obejmuje terytorium województwa małopolskiego, które powstało z dawnych województw: krakowskiego, nowosądeckiego, tarnowskiego oraz części ziem należących do województw katowickiego, bielskiego, kieleckiego i krośnieńskiego. Administracyjnie województwo podzielone jest na 22 powiaty, w tym 3 powiaty grodzkie. Pod względem geograficznym jest to bardzo trudny teren do pracy dla lekarzy weterynarii, bowiem 30% powierzchni województwa leży powyżej 500 m nad poziomem morza, a niektóre miejscowości w powiecie tatrzańskim położone są powyżej 1140 m n.p.m. Dużym utrudnieniem dla lekarzy weterynarii jest znaczne rozdrobnienie gospodarstw.

Izba Małopolska liczy 942 członków, wśród nich jest 109 pracowników Inspekcji Weterynaryjnej i 760 lekarzy wolnej praktyki oraz 73 emerytów. Na obszarze działania Izby zarejestrowanych jest 436 zakładów leczniczych dla zwierząt, w tym 282 gabinetów, 121 przychodni, 28 lecznic, dwie kliniki i trzy laboratoria weterynaryjne. Gabinety weterynaryjne najczęściej są praktykami jednoosobowymi.

Zaszczytną funkcję prezesa Rady pierwszej i drugiej kadencji Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej pełnił Janusz Mach z Jarosławia, zaś trzecią i czwartą kadencję funkcję prezesa Rady pełnił Wacław Czaja z Brzeska.

Z historycznego punktu widzenia trzeba przypomnieć, że pierwszym prezesem Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, wybranym na pierwszym Zjeździe Krajowym Lekarzy Weterynarii w czerwcu 1991 r. w Bydgoszczy, został Andrzej Komorowski z Krakowa, który później został również mianowany pierwszym głównym lekarzem weterynarii w Polsce.

Pierwsza kadencja działania Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej to czas organizacji biura i siedziby, którą izba znalazła w budynku

Uroczyste poświęcenie
szkółki Małopolskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej,
18 kwietnia 2010 r.

Wojewódzkiego Zakładu Weterynarii w Tarnowie dzięki uprzejmości ówczesnego wojewódzkiego lekarza weterynarii w Tarnowie Józefa Janasa. W tym okresie dużo pracy poświęcono na ewidencję lekarzy weterynarii wykonujących zawód oraz na wydawanie prawa wykonywania zawodu. Należy w tym miejscu również przypomnieć, że wraz z powstaniem samorządu lekarskiego nastąpiła prywatyzacja lecznictwa weterynaryjnego, a lekarze weterynarii jako pierwsza grupa zawodowa została sprywatyzowana w związku z przemianami ustrojowo-gospodarczymi po 1989 r. Należy również dodać, że w ówczesnym województwie krakowskim prywatyzację państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt przeprowadzono we wzorcowy sposób. O ile w skali kraju skomunalizowano ponad 70% obiektów należących do weterynarii, przez co większość z nich straciła swój charakter i na zawsze została utracona przez weterynarię, to w tym województwie 16 państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt zostało wykupionych przez lekarzy wolnej praktyki, 3 przejęła Inspekcja Weterynaryjna, a tylko 4 skomunalizowano. Stało się tak dzięki konsekwentnym staraniom wojewódzkiego lekarza weterynarii Kazimierza Czerwonki i życzliwości ówczesnego wicewojewody krakowskiego Jerzego Millera.

W 1994 r. w Krakowie został zwołany Nadzwyczajny Zjazd Lekarzy Weterynarii, na którym przyjęto pierwszy w historii Kodeks Etyki i Deontologii Weterynaryjnej, który do nowelizacji w 2008 r. był podstawowym aktem prawnym dotyczącym zasad należytego wykonywania zawodu.

Kolejnym ważnym wydarzeniem w życiu Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej było wydzielenie Izby Podkarpackiej. Na podstawie uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nr 82/2000 z 9 grudnia 2000 r. Izba Podkarpacka objęła swym działaniem województwo podkarpackie zgodnie z nowym podziałem administracyjnym kraju. Podział przebiegł spokojnie i na wysokim poziomie dzięki ówczesnym prezesom: Wacławowi Czai, który był prezesem Izby Małopolskiej, i Krzysztofowi Strawie, który był pierwszym prezesem nowo powstałej Izby Podkarpackiej. Najlepszym wyrazem

dobrych stosunków pomiędzy tymi Izbami jest ścisła współpraca, która istnieje po dzień dzisiejszy.

W grudniu 2003 r. Sejm RP uchwalił ustawę o zakładach leczniczych dla zwierząt, która nałożyła na izby lekarskie prowadzenie ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt i nadzoru nad prawidłowym funkcjonowaniem i spełnianiem wymagań dla poszczególnych kategorii oraz wydawaniem uchwał poświadczających wpis do rejestru Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Ustawowe zadania nałożone na Izbę zostały wykonane bardzo sprawnie bez pomocy finansowej państwa.

Nie sposób tu nie powiedzieć o tytanicznej pracy wykonanej przez wszystkie dotychczasowe Rady Izby Małopolskiej poszczególnych kadencji, a poświęconej opiniowaniu nowych czy też nowelizowanych aktów prawnych dotyczących szeroko rozumianego wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Trzeba tu podkreślić, że ten bardzo profesjonalny głos w wielu wypadkach nie był brany pod uwagę, bowiem polityka rządzi się swoimi nie do końca zrozumiałymi zasadami, a później skutki tego odczuwamy wszyscy w życiu codziennym, stosując niedopracowane i niejasne przepisy.

Rok 2004 zaznaczył się w historii weterynarii bardzo burzliwie, bowiem doszło do protestu lekarzy weterynarii wolnej praktyki na skutek skandalicznych rozporządzeń o opłatach i wynagrodzeniach, niemożności podpisywania umów z powiatowym lekarzem weterynarii w ramach prowadzonego zakładu leczniczego dla zwierząt, a dotyczących czynności z wyznaczenia. Powołanie Komitetu Protestacyjnego Ogólnopolskiego Porozumienia Stowarzyszeń Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki były wyrazem głębokiej troski o status zawodu lekarza weterynarii. Komitet strajkowy został powołany w czerwcu 2004 r. na spotkaniu w Radomsku. W skład komitetu weszli również członkowie Izby Małopolskiej w osobach: Andrzej Różański, Zygmunt Babiarczyk i Wacław Gutt-Mostowy. 9 sierpnia 2004 r. do Warszawy pod gmach Ministerstwa Rolnictwa przybyli, spośród całej rzeszy innych lekarzy weterynarii, również przedstawiciele Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, aby okazać swoje niezadowolenie i dezaprobatę dla działań Ministerstwa Rolnictwa i Głównego Inspektoratu Weterynarii. Protest na terenie Małopolski, polegający na odstąpieniu od badania zwierząt rzeźnych i mięsa, trwał od 1 do 3 dni, w zależności od powiatu. Należą się w tym miejscu słowa podziękowania dla Krzysztofa Ankiewicza – ówczesnego małopolskiego wojewódzkiego lekarza weterynarii – oraz powiatowych lekarzy weterynarii za właściwą postawę i niewyciąganie konsekwencji osobowych dotyczących lekarzy biorących udział w proteście. W związku z brakiem eskalacji protestu na terenie kraju, a jedynie deklaracjami poparcia dla czynnie protestujących, protest został zawieszony. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przyjęła stanowisko popierające postulaty zgłoszone podczas protestu lekarzy wolnej praktyki.

Minął rok i w czerwcu 2005 r. doszło do wyborów na czwartą kadencję do władz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej. Skład Rady uległ daleko posuniętym zmianom, bowiem weszli do niej

Posiedzenie Rady Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Zakopane, grudzień 2005 r.

przedstawiciele różnych stowarzyszeń lekarzy weterynarii wolnej praktyki. Już na Zjeździe Krajowym została podjęta uchwała dotycząca niewykonywania monitoringu gruźlicy, białaczki i brucelozy bowiem wynagrodzenie za te czynności nie odzwierciedlało nakładów sił i środków, a umowy z powiatowym lekarzem weterynarii na wykonanie tych zadań nie mogły być podpisywane w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, a jedynie z osobą fizyczną, co z kolei stało w sprzeczności z ustawą Prawo farmaceutyczne. Lekarze weterynarii Izby Małopolskiej zdecydowanie podporządkowali się uchwale Krajowego Zjazdu i nie wykonywali monitoringu. Szczególnie trzeba podkreślić tutaj podejście lekarzy weterynarii wolnej praktyki z powiatów nowotarskiego i tatrzańkiego, których nieugięta postawa wobec niewykonywania monitoringu brucelozy u owiec, a tym samym widmo wstrzymania eksportu jagniąt wiosną 2006 r. spowodowała interwencję starostów w Ministerstwie Rolnictwa i w efekcie doszło do podpisania 16 grudnia 2005 r. znowelizowanego rozporządzenia w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za czynności wykonywane przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii. Był to wkład lekarzy weterynarii Izby Małopolskiej dla ogólnopolskiej społeczności weterynaryjnej.

Mówiąc o protestach należy wspomnieć również o tym, który miał miejsce w Warszawie 17 kwietnia 2007 r., gdzie Izba Małopolska była licznie reprezentowana przez swoich członków zarówno lekarzy wolnej praktyki, jak też lekarzy zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej.

Akcja protestacyjna miała na celu zwrócenie uwagi decydentom i opinii publicznej na właściwe usytuowanie i organizację Inspekcji Weterynaryjnej, uposażenie pracowników, pozwalające na odpowiednią realizację zadań związanych z bezpieczeństwem żywności i ochroną zdrowia publicznego. Protest był koordynowany przez Krajową Radę, wzięło w nim udział ponad 2 tysiące lekarzy weterynarii z całej Polski.

W Krakowie, w czerwcu 2007 r., odbyła się Sesja Generalna Europejskiej Federacji Lekarzy Weterynarii, po raz pierwszy zorganizowana w Polsce, w której uczestniczyli lekarze weterynarii z całego kontynentu. Wielu z nich było w Polsce po raz pierwszy. Dzięki staraniom władz Izby Krajowej i Izby Małopolskiej Kraków stał się dla nich nie tylko wizytówką naszych możliwości zawodowych i organizacyjnych, ale także gościnności i walorów turystycznych naszego kraju. Organizacja Zgromadzenia Generalnego i imprezy towarzyszące zostały bardzo wysoko ocenione przez władze Federacji.

Tradycją stały się już uroczyste grudniowe posiedzenia Rady Izby Małopolskiej połączone z kolacją wigilijną, w których biorą udział również małopolski wojewódzki lekarz weterynarii i lekarze powiatowi województwa małopolskiego. Na uroczyste posiedzenia zapraszani są: prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz główny lekarz weterynarii. Częstymi honorowymi gośćmi byli lekarze weterynarii ze Słowacji, co służy również współpracy polskich i słowackich lekarzy weterynarii.

Małopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna gościła na swoim terenie lekarzy weterynarii z Węgier,

Czech, a nawet Stanów Zjednoczonych Ameryki, co miało niewątpliwie duży wpływ na wymianę poglądów i doświadczeń w dziedzinie samorządności zawodowej, postępu nauk weterynaryjnych i osiągnięć klinicznych.

Od kilkunastu lat wielką atrakcją dla lekarzy weterynarii z całej Polski cieszy się karnawałowy bal w zabytkowej kopalni soli w Wieliczce, w komorze Warszawa, organizowany przez Małopolską Izbę Lekarsko-Weterynaryjną. Głównym organizatorem tych, jakże uroczystych, spotkań jest Lech Pankiewicz. Udział w takim spotkaniu dostarcza niezapomnianych wrażeń i pozostaje na długo w pamięci.

W 2008 r. Rada Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej podjęła uchwałę o wykonaniu sztandaru dla Izby Małopolskiej. Poświęcenie sztandaru odbyło się 18 kwietnia 2009 r. w Tarnowie. Posiadanie sztandaru jest wyrazem jedności i chęci działania w imię dobra wspólnego dla całej polskiej weterynarii.

Bardzo ważnym wydarzeniem w dwudziestoletniej historii Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej był w 2009 r. zakup lokalu z przeznaczeniem na siedzibę Izby. Zakup ten został całkowicie sfinansowany ze składek członków Izby. Do nowego lokalu mieszczącego się w Tarnowie przy ulicy Widok 4/2 Izba Małopolska przeniosła się 7 grudnia 2009 r., a już 27 stycznia 2010 r. odbyło się w tym lokalu pierwsze posiedzenie Rady Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej połączone z uroczystym jej otwarciem i poświęceniem. Należy podkreślić, że zakup siedziby był możliwy dzięki bardzo rozważnej i oszczędnej polityce finansowej moich poprzedników – prezesów Janusza Macha i Wacława Czai oraz dzięki rozłożeniu na raty zaległych składek przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną. Pragnę w tym miejscu poinformować, że zaciągnięty dług został spłacony z dniem 1 września 2011 r. Należy stwierdzić, że nowa siedziba Izby to dowód aktywności i rozwoju naszego środowiska. Mam osobistą nadzieję, że to miejsce stanie się łącznikiem pomiędzy przeszłymi, obecnymi i przyszłymi pokoleniami lekarzy weterynarii z Małopolski, a wszyscy traktować

Uroczystość otwarcia
siedziby Małopolskiej Izby
Lekarsko-Weterynaryjnej,
27 stycznia 2010 r.

je będą jak drugi dom oraz że wszyscy będą o to miejsce dbali jak o swoją własność, bowiem każdy członek Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej ma wkład w to dzieło.

Członkowie Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej 6 października 2015 r. wzięli czynny udział w manifestacji zorganizowanej przez Porozumienie Wielkopolskie w Warszawie, w celu podniesienia płac w Inspekcji Weterynaryjnej i wynagrodzeń za czynności z wyznaczenia powiatowego lekarza weterynarii. Wyjazd chętnych do wzięcia udziału w manifestacji z terenu całej Małopolski zorganizowała Małopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna. W tej manifestacji wzięło udział 48 lekarzy weterynarii członków Izby Małopolskiej.

Nasi członkowie zawsze byli obecni we władzach Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Uczestnictwo to przedstawia się następująco:

- I kadencja: prezes Andrzej Komorowski, sekretarz Krajowej Rady Andrzej Marek, członek Krajowej Rady Janusz Mach, członek Krajowego Sądu Jan Grudnik, członek Komisji Rewizyjnej Adam Halkiew.
- II kadencja: prezes Andrzej Komorowski, członkowie Krajowej Rady: Andrzej Marek, wiceprezes Krajowej Rady Janusz Mach, członek Komisji Rewizyjnej Adam Halkiew.
- III kadencja: członek Krajowej Rady Waclaw Czaja, zastępca Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Waldemar Sidowski, członek Krajowego Sądu Piotr Żmuda, członek Komisji Rewizyjnej Tadeusz Pawluś.
- IV kadencja: członek Prezydium Krajowej Rady Waclaw Czaja, członek Krajowej Rady Piotr Żmuda, zastępca Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Andrzej Różański, członkowie Krajowego Sądu: Jan Grudnik, Kazimierz Janik, członek Komisji Rewizyjnej Tadeusz Pawluś.
- V kadencja: wiceprezes Krajowej Rady Piotr Żmuda, członek Krajowej Rady Waclaw Czaja,

zastępca Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Jacek Jakubek, członkowie Krajowego Sądu: Bożena Urbaniec, Kazimierz Janik, członek Komisji Rewizyjnej Tadeusz Pawluś.

- VI kadencja: członkowie Krajowej Rady: Piotr Żmuda, Andrzej Różański, zastępca Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Jerzy Harmata, członkowie Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego: Kazimierz Janik, Jacek Jakubek, Jan Grudnik.

Wymienieni lekarze weterynarii zawsze aktywnie i z dużym zaangażowaniem uczestniczyli i uczestniczą w pracach Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

Patrząc z perspektywy tych dwudziestu pięciu lat działalności Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej można stwierdzić, że nie byłoby tych wszystkich dokonań, gdyby nie osoby, które były i są zaangażowane w pracę na rzecz samorządu zawodowego lekarzy weterynarii w Małopolsce. Pragnę wymienić te osoby, bowiem to ci ludzie tworzą historię tego zawodu w naszym województwie:

- **I kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes Janusz Mach, wiceprezisi – Marian Balon, Jerzy Grabiec, Jan Grudnik, Ryszard Janicki, Ziemowit Ojak, Marek Maciejewski, sekretarz – Józef Janas, skarbnik – Adam Halkiew, członkowie Rady – Andrzej Huza, Andrzej Krzakowski, Tadeusz Muszyński, Tadeusz Pawluś, Beata Sochacka, Roman Strokoń, Marek Wilk, Komisja Rewizyjna – przewodniczący Marian Duch, członkowie – Wiesława Chowaniec, Zdzisław Doniec, Jerzy Harmata, Andrzej Skóra, Jerzy Wohner, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Franciszek Surma, zastępcy Rzecznika – Stanisław Opióła, Marek Basta, Andrzej Garbacik, Jacek Klich, Kazimierz Kozik, Szczepan Nalepa, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego Leszek Deptuła, członkowie – Lech Pankiewicz, Stanisław Bukowski,

Zjazd delegatów Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, kwiecień 2016 r.

Stanisław Glazar, Marian Janeczko, Gabriel Kulpiński, Leszek Sierpiński, Józef Szwec.

– **II kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes Janusz Mach, wiceprezesa – Mariusz Kajpus, Marian Balon, Jerzy Grabiec, Ziemowit Ojak, Halina Michalkiewicz, Jan Molak, sekretarz – Marek Strzałkowski, Waldemar Sidowski, skarbnik – Marian Duch, Bogusław Drapała, członkowie Rady – Andrzej Mełges, Piotr Derkowski, Mieczysław Damski, Józef Zabawa, Jan Cyrwus, Wojciech Tabęcki, Krzysztof Strawa, Adam Halkiew, Waldemar Sidowski, Bogusław Drapała, Beata Sochacka, Komisja Rewizyjna – przewodniczący – Jan Grudnik, członkowie – Marek Maciejowski, Andrzej Gwóźdź, Antoni Król, Roman Strokoń, Krzysztof Klimas, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Jan Serwin, Waclaw Czaja, zastępcy Rzecznika – Szczepan Nalepa, Andrzej Krzakowski, Agata Rembiszewska, Leszek Sierpiński, Jerzy Wohner, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego – Leszek Deptuła, członkowie – Lech Pankiewicz, Stanisław Glazar, Gabriel Kulpiński, Jerzy Kopeć, Krzysztof Wojnarski, Zbigniew Mańko, Józef Szajnik, Włodzimierz Durbacz.

– **III kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes – Waclaw Czaja, wiceprezesa – Jacek Jakubek, Kazimierz Janik, Piotr Żmuda, sekretarz – Tadeusz Pawluś, skarbnik – Stefan Dela, członkowie Rady – Zygmunt Babiarez, Jan Cyrus, Włodzimierz Durbacz, Tomasz Klocek, Andrzej Różański, Waclaw Mueck, Mariusz Stein, Komisja Rewizyjna – przewodniczący – Bożena Urbaniec, członkowie – Andrzej Sokacz, Paweł Jerzykowski, Krzysztof Giza, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Lech Pankiewicz, zastępcy Rzecznika – Stanisław Opióła, Daniel Cieśla, Janusz Stanek, Antoni Król, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego – Franciszek Surma, członkowie – Kazimierz Gorlicki, Włodzimierz Janczy, Jacek Kańka, Marek Leś, Szczepan Nalepa, Aleksander Szlachetka, Józef Szerszeń, Krzysztof Zieliński.

– **IV kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes – Waclaw Czaja, wiceprezesa – Kazimierz Janik, Piotr Żmuda, Lech Pankiewicz, sekretarz – Tadeusz Pawluś, skarbnik – Marek Dudzik, członkowie Rady – Zygmunt Babiarez, Jan Cyrwus, Włodzimierz Durbacz, Janusz Stanek, Kazimierz Gorlicki, Andrzej Różański, Ewa Baziak-Fijałkowska, przewodniczący Komisji Rewizyjnej – Tomasz Kędzierski, członkowie – Patrycja Własnowolska, Paweł Jerzykowski, Waldemar Domański, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Beata Rząsa-Janus, zastępcy Rzecznika – Jerzy Harmata, Jacek Kańka, Tomasz Piechulski, Józef Szwec, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego – Franciszek Surma, członkowie – Roman Bachulski, Jacek Janas, Stanisław Kawalec, Andrzej Kasprzyk, Marek Leś, Szczepan Nalepa, Stanisław Opióła, Andrzej Zieliński.

– **V kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes – Piotr Żmuda,

wiceprezesa – Waclaw Czaja, Kazimierz Janik, Lech Pankiewicz, sekretarz – Tadeusz Pawluś, Skarbnik – Stefan Dela, członkowie Rady – Zygmunt Babiarez, Jan Cyrwus, Tomasz Kędzierski, Janusz Stanek, Mariusz Stein, Ewa Baziak-Fijałkowska, Jacek Jakubek, przewodniczący Komisji Rewizyjnej – Paweł Jerzykowski, członkowie – Patrycja Własnowolska-Łoza, Magdalena Ciecior-Kuźnicka, Grzegorz Tobiasz, Paweł Wałaszek, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Jerzy Harmata, zastępcy Rzecznika – Dariusz Kwaśniewicz, Krzysztof Miller, Waclaw Mueck, Stanisław Opióła, Tomasz Klocek, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego – Wojciech Wójcik, członkowie – Jacek Janas, Włodzimierz Janczyk, Joanna Kawiecka, Janusz Piątkowski, Tomasz Piechulski, Tomasz Rychlik, Andrzej Talaga, Bożena Urbaniec.

– **VI kadencja Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej:** prezes – Piotr Żmuda, wiceprezesa – Waclaw Czaja, Kazimierz Janik, Lech Pankiewicz, sekretarz – Tadeusz Pawluś, skarbnik – Tomasz Kędzierski, członkowie – Zygmunt Babiarez, Magdalena Ciecior-Kuźnicka, Janusz Stanek, Andrzej Różański, Ewa Baziak-Fijałkowska, Jerzy Harmata, Jacek Jakubek, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej – Dariusz Kwaśniewicz, zastępcy Rzecznika – Alina Borkowska, Krzysztof Miller, Kinga Dudzik, Justyna Lipko-Przybylska, Paweł Pęczalski, Mariusz Szaluś, Grzegorz Tobiasz, przewodniczący Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego – Wojciech Wójcik, członkowie – Dorota Gałązka, Adam Jurys, Jacek Kańka, Aneta Kawuła, Ireneusz Komenda, Marcin Polaszek, Barbara Strawa, Piotr Andrzej Zieliński, przewodniczący Komisji Rewizyjnej – Paweł Jerzykowski, członkowie – Anna Bęczkowska, Marian Obst, Adam Pawluś.

Pragnę podkreślić, że funkcjonowanie Małopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej nie byłoby możliwe bez pracowników biura i ich osobistego zaangażowania w osobach p. Teresy Skrzypek, która od początku powstania Izby Małopolskiej jest z nami, oraz p. Urszuli Cież i radcy prawnego p. Bożeny Wyszynskiej.

Po dwudziestu pięciu latach istnienia samorządu wielu lekarzy weterynarii wątpi w zasadność istnienia izb lekarsko-weterynaryjnych. Dlatego wyzwaniem na najbliższe lata działalności samorządu zawodowego lekarzy weterynarii jest między innymi poszukiwanie dróg, aby dotrzeć do wszystkich koleżanek i kolegów i zaktywizować ich do działania dla dobra społeczności lekarskiej i samych siebie. Oni muszą poczuć, że to jest ich samorząd.

Stwierdzić należy, że art. 17 Konstytucji RP jest najważniejszym osiągnięciem samorządowego i demokratycznego społeczeństwa dającym gwarancję funkcjonowania samorządowi lekarsko-weterynaryjnemu, jak i innym samorządom zawodów zaufania publicznego. Tej zdobyczy musimy bronić dla dobra Polski, zawodu i społeczeństwa.

Dr n. wet. Piotr Żmuda